

ת"פ 36508/07/12 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד גבריאל זגדון - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 36508-07-12 מדינת ישראל נ'
זגדון
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
09 יולי 2014

המאשימה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה מאיה רחמילוב
נגד
הנאשם: גבריאל זגדון - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד סוזי שלו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה של תקיפת קטין, עבירה לפי סעיף 368ב (א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בנו של הנאשם והמתלונן (יליד 1997) קטינים ולומדים בחטיבת הביניים באותה כיתה.

בתאריך, 15.3.2011 בבוקר רבו המתלונן ובנו של הנאשם. במהלך אותו יום בשעה 15:00 או בסמוך לכך יצא בנו של הנאשם כשעל צווארו שריטה. הנאשם שהגיע לאסוף את בנו משער בית הספר וקרא לעבר המתלונן "תראה מה עשית לבן שלי"? ובמועד ובמקום הנ"ל תפס הנאשם את המתלונן בצווארו, הצמיד את שני אגודליו לגרונו של המתלונן וחנק אותו. כתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה. לאחר מכן הרים הנאשם את המתלונן ונגח באפו של המתלונן. כתוצאה מהאמור לעיל נגרמו למתלונן נפחות באזור גשר האף, שריטה בצוואר וסימנים אדומים מסביב לצווארו.

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בשל מעשיו של הנאשם צריך שינוע בין 3 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

המאשימה טענה כי מדובר במעשים חמורים של הנאשם אשר בחר להתעמת ולנהוג באלימות כלפי הקטין וזאת בפתח בית הספר לעיני כל, במקום לפנות לגורמים המוסמכים הרלוונטיים, על אף הפרשי הגילים ופערי הכוחות המובהקים ביניהם. הנאשם במעשיו פגע בערך של שמירה על בריאות האדם כמו גם על כבודו. המאשימה הוסיפה כי מעשה האלימות התבצע כלפי קטין ובפומבי ובשל כך מעבר לנזק הפיזי שנגרם מתלווה גם נזק נפשי לרבות השפלתו ופגיעה בכבודו של המתלונן לעיני חבריו בבית הספר. עוד הוסיפה המאשימה, והפנתה לתסקיר שירות המבחן, כי לעניין העבירה הנאשם מודה באופן חלקי, נוטה

עמוד 1

להפחית מחומרת מעשיו ולא לקח עליהם אחריות מלאה.

4. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע במנעד שבין סיום הליכים ללא הרשעה ושל"צ למאסר על תנאי. ב"כ הנאשם עתרה לסיום ההליך ללא הרשעה ושל"צ.

ב"כ הנאשם טענה כי האירוע התרחש באופן לא צפוי וכתוצאה מכך שהנאשם ראה צורך להגיב ולהגן על בנו לאחר שראה כי המתלונן נקט כלפי בנו באלימות.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם בן 56, ללא עבר פלילי, הודה וקיבל אחריות על מעשיו. עוד טענה ב"כ הנאשם כי הרשעת הנאשם יש בה כי לחסום בפניו את הדרך למציאת עבודה ולפגוע בפרנסתו שכן במקצועו הנאשם עוסק בשיווק של אביזרי מחשוב ונזקק לשם כך לקשר עם מוסדות אשר מבקשים אישורים לעבר נקי.

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן. מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם בן 56, נשוי ואב לשני ילדים אשר מצוי בשלבי חיפוש עבודה וזאת לאחר שחברה בתחום הציוד האלקטרוני שבבעלותו נסגרה עקב קשיים כלכליים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, רציונלי ונעים הליכות, אשר העבירה אינה מאפיינת את אורחות חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חש תסכול מהטרדות המתלונן את בנו ומחוסר רצונו של בנו לשתף בעניין זה או לפנות לגורמי בית הספר. עוד עולה מהתרשמות שירות המבחן כי שליטתו של הנאשם על התנהגותו פוחתת כאשר הוא נקלע למצבים של חוסר וודאות ותסכול או במצבים בהם הוא חש כי קיים איום על משפחתו.

שירות המבחן מסר כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו אך מודה רק באופן חלקי בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

מן התסקיר המשלים של שירות המבחן עולה כי בשיחה שקיים שירות המבחן עם אביו של המתלונן מסר הנ"ל כי הגיש תלונה במטרה כנגד הנאשם בשל הצורך להציב לנאשם גבולות ולמנוע התנהגות אלימה של הנאשם בעתיד. עוד מסר אביו של המתלונן כי סירב לניסיונות התפייסות מצד הנאשם.

שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש חינוכי בדמות 200 שעות של שירות לתועלת הציבור.

6. הנאשם אמר את דברו. הנאשם אמר כי עשה טעות ואינו מתכוון לחזור עליה. הנאשם הביע את צערו על המקרה.

דין

7. סבורני כי מתחם העונש ההולם את האירוע צריך לנוע בין מאסר מותנה ועונשים נלווים לשנת מאסר.

בקביעת מתחם זה התחשבתי בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בפסיקה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כמפורט להלן.

8. במקרה דנן פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלום ובריאות האדם כמו גם על כבודו.

תופעת האלימות היא "רעה חולה" שתפסה לה מקום ונחלה במחוזותינו והפכה להיות שכיחה כמעט בכל הקשר ובכל מקום של חיינו, במגרשי הכדור-רגל, במשפחה, במגרשי המשחקים, ובבתי הספר כדרך לגיטימית לפתרון סכסוכים. חמורה היא כאשר היא מופעלת על ידי אדם בוגר, שאינו בוחל בנקיטת אלימות גם כאשר מולו ניצב קטין, ושאמור לשמש דוגמא לערכים של סובלנות ואיפוק.

לעניין זה ראו רע"פ 7734/12 **טימור מגיציב ננד מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כנגד הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו".

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו אינה מבוטלת שכן הנאשם אדם מבוגר בפער גילאים ניכר מן המתלונן, שהינו קטין, נקט כלפי המתלונן באלימות ברוטלית ופגע בו פיזית בכך שחנק את המתלונן עד שהנ"ל נפל ארצה, הרים את המתלונן ונגח באפו תוך שהוא גורם לו חבלות בדמות שריטה ונפיחות באזור גשר האף. כמו כן הנאשם פגע בכבודו של המתלונן והשפילו בשעה שאת מעשיו עשה באופן פומבי ולענין חבריו לכיתה.

10. הענישה הנוהגת בעבירות אלו הינה מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות בעברו הפלילי ובנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי התקיפה וחומרתה והיא נעה בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. כך בת"פ (נצרת) 1126/05 **מדינת ישראל ננד סרוסי דבורה** (פורסם בדינים ועוד), השית בית המשפט עונש של 6 חודשי מאסר מותנה על נאשמת ללא עבר פלילי שצבטה ואיימה על המתלונן (קטין).

בת"פ 7044-08 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל ננד מסארווה** (פורסם בדינים ועוד), השית בית המשפט עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה על נאשם עם עבר פלילי אשר היכה קטין בכל חלקי גופו.

לצד ענישה זאת, ישנם מקרים שהסתיימו אף ללא הרשעה. ראו בין היתר בת"פ 05047/03 **מדינת ישראל ננד עלה מסראווה** (פורסם בדינים ועוד), נמנע בית המשפט מלהרשיע נאשם נעדר עבר פלילי, והשית עליו 250 שעות לשירות הציבור, אשר הצמיד את המתלונן (קטין) לקיר ומשך אותו במעילו.

11. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שבענייננו הן הנזק שצפוי היה להיגרם (פגיעה חמורה בקטין כתוצאה מחניקה ונגיחה) והנזק שנגרם בפועל למתלונן (הן הנזק הפיזי והן הנזק הנפשי) כמו גם הניצול לרעה של פער הגילים ופער הכוחות בין הנאשם למתלונן.

12. כאמור ב"כ הנאשם עתרה לסיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם. מכאן שהיא עתרה לגזור את דינו של הנאשם תוך חריגה ממתחם העונש ההולם. זה המקום להדגיש כי הימנעות מהרשעה לא יכולה להיות רף תחתון של מתחם ענישה. ראשית, הימנעות מהרשעה איננה בגדר עונש כי אם אופן סיום הליך אליו נלווים עונשים או דרכי טיפול דוגמת של"צ או מבחן וכיוצ"ב. שנית, בהתאם להלכה הפסוקה הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל ההרשעה בפלילים ומכאן שמתחם עונש הולם לא יכול להיות במסגרת החריג לכלל.

כאמור הכלל הוא כי יש לסיים את ההליך בהרשעה מקום שבו הוכח ביצוע העבירה ורק מקרה שמוגדר כ"חריג שבחריגים" יהיה נכון לבטל את הרשעת הנאשם.

בעניין זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו):

"...באשר לנאשמים בוגרים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מהרשעה."

המבחנים לסיום ההליך ללא הרשעה הותוו בפסיקת בית המשפט העליון, בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת **ישראל**, פד"י נב(3) 337 (להלן: "הלכת כתב"). בהלכת כתב נקבע כי שני גורמים מצטברים הם שמאפשרים לסיים הליך ללא הרשעה:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

סבורני כי בענייננו הנאשם לא עומד במבחנים שנקבעו ב"הלכת כתב". ראשית לא הוכח כי הרשעת הנאשם תפגע בשיקומו, לא כל שכן פגיעה חמורה. כאמור בתסקיר שירות המבחן הנאשם סגר את החברה שהייתה ברשותו והוא כבר שנתיים אינו נמצא במעגל התעסוקה.

לא זו אף זו, מדובר בעבירה, שבנסיבותיה ספק אם ניתן לשקול הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הגמול וההרתעה שבבסיס האינטרס הציבורי. עוד אציין, כי כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם התקשה

לקחת אחריות מלאה על מעשיו.

לסיכום עניין זה אציין כי לא ראיתי את עניינו של הנאשם כמקרה חריג המצדיק הימנעות מהרשעה ואף לא שוכנעתי כי בעניינו יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש אותו קבעתי, בהתאם למתווה הקבוע בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

13. בתוך מתחם העונש אותו קבעתי מצאתי לתת משקל להודאת הנאשם וללקיחת האחריות; לפגיעה הצפויה לנאשם ולמשפחתו; בעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי; לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ובאמור בתסקיר שרות המבחן (אף אם לא קיבלתי את המלצתו הסופית). כן נתתי את דעתי לרקע שבסיס ביצוע העבירה (האלימות שננקטה כלפי בנו של הנאשם ע"י המתלונן). רקע זה כאמור לא יכול להצדיק נקיטת אלימות ואולם יתכן ויש בו הסבר לאיבוד העשתונות על ידי הנאשם, שכאמור בתסקיר מעולם לא הסתבך בפלילים ובפרט במעשי אלימות.

יש בכל נקודות זכות אלה, כדי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש אותו קבעתי.

14. כאמור לעיל, הגעתי לתוצאה האמורה חרף המלצת שרות המבחן ואולם אבקש להדגיש כי המלצת שרות המבחן כשמה כן היא. המלצה. בית המשפט איננו מחויב לקבל את המלצת שרות המבחן באשר הוא שוקל שיקולים ואינטרסים רחבים מאלו ששוקל שרות המבחן, אשר מטבע הדברים מתמקד בנאשם ובשיקומו.

15. עיינתי בפסיקה שהגישה ב"כ הנאשם ולא מצאתי שיש בה לתמוך בטענת הנאשם. ראשית אציין שלא הועבר לעיוני גזר הדין באותו תיק כי אם הכרעת הדין שניתנה על בסיס הסדר טיעון. שנית, ובכך העיקר באותו מקרה דובר בנסיבות קלות משלנו יחד עם זאת ההסכמה הייתה להרשעה.

15. לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן ובמסמכים (ת/1, נ/1) ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים החלטתי להרשיע את הנאשם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים.

ב. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם ב-5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים החל מ-1.9.2014.

מצורף בזה פרטי ניזוק.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימות, לרבות איומים משך 3 שנים מהיום. לא תחתם התחייבות בתוך שנתיים מהיום, יאסר הנאשם

עמוד 5

ליומיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

**ניתן והודע היום י"א תמוז תשע"ד,
09/07/2014 במעמד הנוכחים.
ד"ר יובל ליבדרו, שופט**

הוקלדעלידישרונהמימון